

1022

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 15 października 1956 r.

w sprawie dyżurów lekarskich w sanatoriach uzdrowiskowych.

Na podstawie § 2 ust. 6 oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie wyposażenia lekarzy i lekarzy dentystów (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229 i z 1955 r. Nr 25, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyżury lekarskie w sanatoriach uzdrowiskowych mają na celu zapewnienie ciągłości opieki lekarskiej osobom przebywającym w tych sanatoriach oraz osobom korzystającym z ambulatoryjnego leczenia uzdrowiskowego na rachunek budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia.

§ 2. 1. Dyżur lekarski w dni robocze trwa od zakończenia do rozpoczęcia normalnej pracy lekarzy w sanatoriach i przychodniach uzdrowiskowych.

2. W dni ustawowo wolne od pracy wprowadza się dwa dyżury: jeden od godziny 8 do 20, a drugi od godziny 20 do rozpoczęcia normalnej pracy lub dyżuru w dniu następnym.

§ 3. Dyżury lekarskie w sanatoriach uzdrowiskowych dzielą się na:

- 1) dyżury zakładowe I i II typu oraz
- 2) dyżury na wezwanie I i II typu.

§ 4. 1. Podczas dyżuru zakładowego lekarz obowiązany jest przebywać w sanatorium lub przychodni, w dyżurnie lekarskiej wyposażonej w telefon.

2. W czasie dyżuru na wezwanie lekarz przebywa poza zakładami wymienionymi w ust. 1, podając dokładny adres, pod którym może być zgłaszane wezwanie do udzielenia pomocy.

§ 5. Do obowiązków lekarza pełniącego dyżur zakładowy I typu lub dyżur na wezwanie I typu należy:

- 1) opiekowanie się chorymi przebywającymi we wszystkich sanatoriach prowadzonych przez dane przedsiębiorstwo uzdrowiskowe,
- 2) kierowanie do sanatoriów chorych przybywających do uzdrowiska,
- 3) w wypadkach nagłych — udzielanie pomocy lekarskiej osobom przebywającym w uzdrowisku na leczeniu zarówno sanatoryjnym, jak i ambulatoryjnym.

§ 6. Do obowiązków lekarza pełniącego dyżur na wezwanie II typu lub dyżur zakładowy II typu należy opiekowa-

nie się chorymi przebywającymi w jednym sanatorium (w zakładzie rehabilitacyjnym po chorobie Heine-Medina lub po chorobie Little'a) lub wyjątkowo — w dwóch sanatoriach, jeżeli warunki lokalne to uzasadniają.

§ 7. 1. Dyżury organizuje dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego.

2. Liczbę i rodzaje dyżurów w uzdrowisku określa plan, ustalony przez dyrektora Centralnego Zarządu Uzdrowisk na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa uzdrowiskowego.

3. W uzdrowisku, w którym został wprowadzony dyżur zakładowy I typu, nie mogą być równocześnie wprowadzane inne rodzaje dyżurów.

4. Niezależnie od planu dyżurów dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego może ponadto zorganizować dyżur zakładowy II typu na okres nie przekraczający 7 dni, jeżeli stan zdrowia chorych uzasadnia konieczność zapewnienia im w tym czasie szczególnie troskliwej opieki. W razie konieczności okres ten może być przedłużony za zgodą Centralnego Zarządu Uzdrowisk.

§ 8. Lekarz pełniący dyżur jest obowiązany sporządzać w książce dyżurów sprawozdanie ze swoich czynności opisując przypadki, w których udzielił pomocy, i niezwłocznie po zakończeniu dyżuru przedkładać tę książkę naczelnemu lekarzowi uzdrowiska.

§ 9. Za pełnienie dyżuru zakładowego I lub II typu przysługuje lekarzowi takie samo wynagrodzenie jak za normalną pracę w sanatorium, przy odpowiednim zastosowaniu prze-

pisów § 2 ust. 5, § 13 ust. 3 oraz § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229 i z 1955 r. Nr 25, poz. 152).

§ 10. 1. Za pełnienie dyżuru na wezwanie I typu lub dyżuru na wezwanie II typu w zakładzie rehabilitacyjnym po chorobie Heine-Medina lub po chorobie Little'a bądź w sanatorium liczącym ponad 200 łóżek przysługuje lekarzowi wynagrodzenie w wysokości 33 zł.

2. Za pełnienie dyżuru na wezwanie II typu w innych zakładach niż określone w ust. 1 przysługuje lekarzowi wynagrodzenie w wysokości 22 zł.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 1 i 2 zwiększa się o 10%, jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę I stopnia, a o 20%, jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę II stopnia.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa uzdrowiskowe zapewniają lekarzom pełniącym dyżur środki lokomocji w celu umożliwienia im udzielania pomocy obłożnie chorym w miejscu ich pobytu na terenie uzdrowiska.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego ustala przypadki, w których lekarz pełniący dyżur może korzystać ze środków lokomocji.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Zdrowia: w z. B. Bednarski